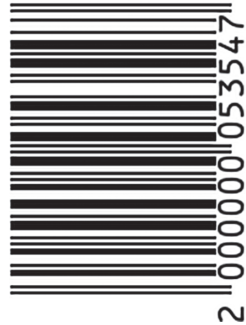

УЖГОРОД

В УЖГОРОДІ ВШАНУВАЛИ ЗАГИБЛИХ ГЕРОЇВ

1 жовтня о 9:00 Ужгород приєднався до всеукраїнської хвилини мовчання за полеглими в боротьбі за незалежність України захисниками.

На Пагорбі Слави голова Закарпатської ОВА Віктор Микита, голова обласної ради Роман Сарай, міський голова Богдан Андрійів, правоохоронці, військові, рідні та друзі захисників, містяни поклали квіти до Меморіалу загиблим воїнам та до могил Героїв. 110 захисників знайшли вічний спочинок на Пагорбі Слави. Воїни, які боронили країну і в 2014 році, і з 22 лютого 2022 року. Слава Україні! Слава її Героям!

НАШ ОBOB'ЯЗОК – ПАМ'ЯТАТИ ЇХНІЙ ПОДВИГ

Вуличну інсталяцію із портретами 110 загиблих Героїв розгорнули на площі Петефї

Це воїни, які загинули, захищаючи Україну від російських окупантів із 2014 року і поховані на Пагорбі Слави. Наш обов'язок – шанувати їхній подвиг. Пам'ять про них буде жити вічно як про Героїв, які віддали найцінніше – своє життя – заради майбутнього свого народу та своєї держави.

Інсталяцію до Дня захисників та захисниць України організувало управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради. Дякуємо за допомогу товариству «ТСС Україна», яке за власні кошти виготовило металеві конструкції, на яких розмістили стенди із портретами.

В ОБЛАСНОМУ ЦЕНТРІ ВІДНОВИЛИ РОБОТУ ПУНКТИ НЕЗЛАМНОСТІ

Пункти розташовані за такими адресами:

вул. Ференца Ракоці, 2 – Центр гуманітарної допомоги «Совине гніздо»;
пл. Поштова, 3 – перший поверх адмінбудівлі Ужгородської міської ради;
вул. Минайська, 71 – Ужгородська міська багатoproфільна клінічна лікарня;
вул. Олександра Грибоєдова, 20 б – територіальний центр бездомних осіб Ужгородського міського центру соціального обслуговування;
вул. 8-го Березня, 44 – Ужгородський ліцей імені Августина Волошина (Класична гімназія);
вул. Польова 22 – Ужгородський ліцей ім. В. С. Гренджі-Донського (школа №6);
Православна набережна, 25 – Ужгородський ліцей «Інтелект» (школа №11);
вул. Івана Сільвая, 3 – Ужгородський ліцей «Лідер» (школа №20);
набережна Незалежності, 19 – Ужгородський ліцей № 3 (школа №3).

Рішення про відновлення роботи Пунктів ухвалили 29 вересня на позачерговому засіданні виконкому Ужгородської міської ради відповідно до розпорядження Закарпатської ОВА та рішення позапланового засідання регіональної комісії з питань ТЕБ та НС обласної військової адміністрації.

Пункти незламності функціонуватимуть згідно з графіком роботи тих установ і організацій, на базі яких створені.

КОРОТКО

Із Днем захисників та захисниць привітали і військових Нацгвардії – одного з найпотужніших бойових підрозділів Збройних Сил України.

Дякуємо за службу, за те, що стоїте на захисті України та українського народу – і на полі бою, боронячи державу від російських окупантів, і тут, в Ужгороді, дбаєте про безпеку жителів та гостей міста, забезпечуєте громадський порядок.

Бажаємо міцного здоров'я, щастя, добробуту і нашої спільної Перемоги! Слава Україні!

Із нагоди Дня захисників і захисниць міський голова Богдан Андрійв нагородив патрульних поліцейських, подякував за сумлінну службу, зміцнення законності і правопорядку.

Грамоти Ужгородської міської ради він вручив старшому інспектору відділу безпеки дорожнього руху управління патрульної поліції в Закарпатській області капітану поліції Світлані Голик, старшому інспектору з ОД відділу безпеки дорожнього руху управління патрульної поліції в Закарпатській області, капітану поліції Олені Московській та старшому інспектору відділу безпеки дорожнього руху управління патрульної поліції в Закарпатській області, капітану поліції Євгену Сафрону.

– Навідалися сьогодні з колегами разом із військовослужбовцями Ужгородського РТЦК та СП до поранених військових, які лікуються та проходять реабілітацію у наших медичних закладах.

Привітали з Днем захисників і захисниць, подякували за те, що ризикуючи здоров'ям і життям боронять нашу Вітчизну, поспілкувалися, розпитали про потреби, побажали швидкого одужання. Ми всі пишаємося нашими Героями, надіхаємося їхньою витримкою, віримо у перемогу. Хочемо, щоб захисники і захисниці відчували підтримку всіх нас. Дякуємо, що мужньо боретеся і вчите нас самовідданості й патріотизму, – сказав міський голова Богдан Андрійв.

ВОСЬМИЙ "КУБОК МІСЬКОГО ГОЛОВИ" З ФУТБОЛУ ВІДБУВСЯ В УЖГОРОДІ

На центральному полі ужгородського стадіону «Авангард» 3 жовтня відбувся «Кубок міського голови» з футболу – турнір благодійний, на підтримку ЗСУ. Змагалися команди Ужгородської міської ради та Закарпатської обласної військової адміністрації.

Перед початком поєдинку обидві команди разом із суддями матчу у присутності юнаків КЗ «ДЮСШ № 1 м. Ужгород» вишикувались на головній футбольній арені краю. Побажали вдалої гри Ужгородський міський голова Богдан Андрійв та голова Закарпатської ОВА Віктор Микита, які також були учасниками гри.

На полі точилася запекла боротьба. І хоча ОВА мали перевагу в першому таймі, міська рада намагалася тримати оборону воріт, однак перший тайм завершився з рахунком 3:0 на користь ОВА.

Уже в другій половині матчу команда Ужгородської міської ради провела у ворота ОВА три м'ячі, однак у свої пропустила два.

Фінальний свисток арбітра матчу Петра Миляна зафіксував рахунок 5:3 на користь ОВА.

Після закінчення зустрічі голова Закарпатської військової адміністрації Віктор Микита нагородив почесним Кубком та медалями команду Ужгородської міської ради, а міський голова Богдан Андрійв – вручив Кубок міського голови – 2023 та золоті нагороди команді переможців.

Також оргкомітет визначив кращих у номінаціях: воротар – Євген Прозор (УМР); нападник – Михайло Лаба (ЗОВА); бомбардир – Ігор Чорній (УМР, забив 3 м'ячі); гравці – Роман Сарай (ЗОВА) та Олександр Надь (УМР). Відзначили і головного арбітра матчу Петра Миляна, асистентів арбітра Ростислава Молнара та Крістіана Молнара.

«Кубок міського голови» проводиться в Ужгороді традиційно на початку жовтня. Цьогоріч це був уже восьмий турнір.

В УЖГОРОДСЬКОМУ ЛІЦЕЇ ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА ПРОВЕЛИ ЯРМАРОК,

аби зібрати кошти для «Карпатської Січі»

Запах домашнього печива і тістечок, відблиск прикрас й сувенірів, кульки та шкільне приладдя, схвилювані обличчя і гамірне подвір'я школи – саме так проходили 27 вересня перерви у стінах Ужгородського ліцею ім. Т. Г. Шевченка.

Учні, батьки та вчителі згуртувалися й організували ярмарок, щоб зібрати кошти для потреб підрозділу «Карпатська Січ» Сил Спеціальної Оборони.

Незабаром воїни «Карпатської Січі», які зараз перебувають на лікуванні, завітають до школи, тому учні готуються зустріти їх не з порожніми руками. Знаючи, що кожен, навіть маленький, крок наближає до великої, такої бажаної, перемоги.

УЖГОРОДСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА МІСЬКА КЛІНІЧНА ЛІКАРНЯ ОТРИМАЛА ДОПОМОГУ

від ГО «Солідарність Корсика-Україна»

Операційні столи та лампи, мультифункціональні ліжка, засоби медичного призначення, а саме – крісла колісні для людей з інвалідністю, милиці, штативи для крапельниць тощо; меблі для обладнання кабінетів медичного персоналу і палат, медикаменти – таку допомогу протягом останніх трьох місяців отримала Ужгородська центральна міська клінічна лікарня від громадської організації «Солідарність Корсика-Україна».

Днями очільниця організації Наталія Хобта-Сантоні знову приїхала в лікарню. ГО «Солідарність Україна-Корсика» розпочала свою діяльність 25 лютого 2022 року, з початком повномасштабного вторгнення росії в Україну: пані Наталія, до речі, уродженка Ужгорода, як лікар й як мати, не могла залишитися осторонь від подій у рідній країні.

Під час зустрічі у медзакладі із керівником лікарні Павлом Лукачем, його заступницею Оленою Корольчук, начальником управління охорони здоров'я та цивільного захисту міської ради Ярославом Глаголю, начальницею управління міжнародного співробітництва та інновацій міськради Вікторією Тарахонич обговорили, які потреби у допомозі є наразі, а також подальші напрями для співпраці, зокрема, у медичній сфері.

Також пані Наталія привезла символічні подарунки – малюнки від художника Мішеля Реймондо та дітей Корсики, вони будуть прикрашати міську лікарню.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ – ПРЯМІ ТЕЛЕФОННІ ЛІНІЇ ЗВ'ЯЗКУ З МІСЬКОЮ ВЛАДОЮ

9 жовтня відбудеться пряма телефонна лінія із заступником міського голови **Вадимом Борцем**.

10 жовтня – із керуючим справами виконкому **Василем Пинзеником**.

11 жовтня телефоном можна буде поспілкуватися із заступником міського голови **Євгеном Плавайком**.

12 жовтня – із секретарем ради **Ігорем Чорнієм**.

ЧАС ДІЇ прямих телефонних ліній – від 10:00 до 12:00.

ПОПЕРЕДНІЙ ЗАПИС – за телефоном (0312) 42 80 31

(ЗВЕРНІТЬ УВАГУ! Після набору міського номеру

і з'єднання з комутатором обов'язково слід увести ще три додаткові цифри короткого номеру – 109).

ФОТОФАКТ

У Центрі гуманітарної допомоги "Совине гніздо" минулого тижня волонтери видали переселенцям, які зареєстровані в Ужгороді:

- 50 пакетів із необхідними речами для дітей до 2 років;
- 100 продуктових наборів;
- 50 гігієнічних наборів.

Також протягом тижня ВПО отримали одяг, постільну білизну та посуд (загалом видали 1800 одиниць).

Видачу гуманітарної допомоги здійснювали у партнерстві з PDUM Partnerschaft Deutschland-Ukraine/Moldova e. V., Luftfahrt ohne Grenzen / Wings of Help e.V.

Зареєструватися за допомогою можна на сторінках центру «Совине гніздо» в телеграмі або фейсбуку. Більше: <https://sovyne.com.ua/>

ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ДІЙ ЗА ГІДНУ ПРАЦЮ:

всі працівники заслуговують на гідність, повагу та справедливість на робочому місці

Щороку 7 жовтня у світі відзначають Всесвітній день дій за гідну працю, який наголошує на необхідності захищати права працівників, забезпечувати справедливість на робочому місці та сприяти розвитку гідної праці.

Цей день має багатий історичний контекст. Він був установлений Міжнародною організацією праці в 2003 році для висвітлення проблем і вирішення питань, пов'язаних зі світовими працевлаштуваннями та забезпеченням гідних умов праці для всіх.

Основною метою відзначення цього дня є підвищення уваги до питань, пов'язаних з працею та зайнятістю в усьому світі. Це включає в себе боротьбу з безробіттям, забезпечення гідної зарплати, створення безпечних і здорових робочих умов і захист прав працівників у всіх галузях господарства. Сприяючи гідній праці, ми сприяємо загальному розвитку суспільства і підвищуємо якість життя всіх громадян.

Всесвітній день дій за гідну працю є нагадуванням про те, що всі працівники заслуговують на гідність, повагу та справедливість на робочому місці, незалежно від їхньої професії чи соціального статусу.

За матеріалами Управління інспекційної діяльності у Закарпатській області

НА СЕСІЇ УЖГОРОДСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ ДЕПУТАТИ РОЗГЛЯНУЛИ ПОНАД П'ЯТЬ ДЕСЯТКІВ ПИТАНЬ

28 вересня відбулася сесія Ужгородської міської ради, депутати розглянули понад п'ять десятків питань порядку денного, після чого у роботі засідання оголосили перерву – до 10-ї години 12 жовтня.

Так, підтримали зміну назв таких освітніх закладів міста: Ужгородського класичного ліцею на «Ужгородський ліцей імені Августина Волошина»; НВК «Загальноосвітня школа I ступеня з угорською мовою навчання – угорськомовна гімназія» на Ужгородська гімназія імені Другетів.

Такі зміни ухвалили відповідно до Законів України «Про освіту», «Про повну загальну середню освіту» та інших нормативних актів.

Проголосували і за Програму підтримки обдарованої молоді Ужгорода на 2024 – 2026 роки, оскільки чинна програма завершується цього року.

Задання Програми, зокрема:

- фінансова підтримка об-

здоров'я. Зокрема, Програму фінансової підтримки закладів первинного, вторинного рівня медичної допомоги та їх розвиток у місті Ужгороді на 2024 – 2026 роки. Ця Програма передбачає розвиток та фінансування потреб первинної та вторинної медичної допомоги, зміцнення

роках в Ужгороді і Програма відновлення історичного центру, основними завданнями якої є недопущення подальшого руйнування історичної забудови, створення безпечних умов для проживання населення; капітальний ремонт та реконструкція інженерних мереж; збере-

та оновлення матеріально-технічної бази; забезпечення лікарськими засобами для надання медичної допомоги; відшкодування вартості лікарських засобів для лікування окремих захворювань тощо.

Проголосували і за Програму «Розвиток паліативної та хоспісної допомоги у м. Ужгороді на 2024 – 2026 роки», яка має

ження, відновлення пам'яток архітектури та інших будівель історичного центру міста.

Також на сесії міської ради затвердили перелік об'єктів малої приватизації, що перебувають у комунальній власності Ужгородської міської територіальної громади та підлягають приватизації шляхом продажу на аукціоні, проголосували й за зміни до низки чинних міських цільових програм.

Грамотами Ужгородської міської ради за активну громадянську позицію, патріотизм, постійну всебічну допомогу військовослужбовцям та за поданням команди військової частини А 7013 відзна-

дарованої молоді – виплата одноразових премій Ужгородської міської ради призерам I-III етапів конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт МАН, III-IV етапів Всеукраїнських учнівських олімпіад;

– фінансова підтримка обдарованої молоді – надання Гранту Міського голови обдарованим учням та педагогічним працівникам для участі у заходах з міжнародної співпраці у вигляді освітньої поїздки до однієї з країн ЄС;

– відзначення випускників закладів загальної середньої освіти комунальної форми власності Ужгородської міської територіальної громади, які за результатами зовнішнього незалежного оцінювання та/або національного мультипредметного тесту з базової дисципліни отримали:

200 балів (з одного предмету) – грошовою винагородою у розмірі 25 000 грн.

400 балів (з двох предметів) – грошовою винагородою у розмірі 50 000 грн.

600 балів (з трьох предметів) – грошовою винагородою у розмірі 75 000 грн.

Підтримали і низку проєктів, що стосуються охорони

забезпечити фінансуванням існуючих виїзних бригад «Хоспіс вдома», які надають паліативну та хоспісну допомогу ужгородцям; закупівлю обладнання для виїзного відділення й інших необхідних медичних, технічних засобів та предметів догляду тощо.

Підтримали і Програму безоплатного та пільгового відпуску пільговим категоріям ужгородців лікарських засобів, медичних виробів у разі амбулаторного лікування; Програму забезпечення ужгородців, які страждають на рідкісні, орфанні захворювання, лікарськими засобами та відповідними харчовими продуктами.

Також депутати проголосували за Програму реконструкції та капітального ремонту мережі зовнішнього освітлення Ужгорода на 2024 – 2026 роки, яка передбачає впровадження інноваційних, енергоефективних технологій. Мета Програми – відновлення роботи мережі зовнішнього освітлення міських шляхів, пішоходних зон та внутрішньоквартальних територій міста, автоматизації роботи та покращенні якості освітлення міста в цілому.

Діятиме у 2024 – 2026

чено приватного підприємця Сергія Роля, артиста Закарпатської обласної філармонії Івана Дяченка, заслужену артистку України, викладачку Ужгородського музичного фахового коледжу ім. Д.Є. Задора Світлану Глебу та колектив Закарпатської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. Ф. Потушняка в особі директора Олени Канюки.

Відзнаки перед початком роботи сесії Ужгородської міської ради вручив міський голова Богдан Андрійів.

Відзначили в Ужгородській міській раді й спортсменів – грамоти міської ради за вагомий особистий внесок у розвиток фізичної культури та спорту міста Богдан Андрійів вручив бронзовій призерці чемпіонату світу з пауерліфтингу у вправі «присідання» у ваговій категорії до 57 кг Наталії Мазі та її тренеру, голові Закарпатської обласної федерації пауерліфтингу Андрію Федорішкку.

Чемпіонат світу проходив у місті Клуж-Напока (Румунія) від 24 серпня до 3 вересня.

Пишаємося досягненнями та бажаємо нових успіхів нашим спортсменам.

ПОРЯДОК ОФОРМЛЕННЯ СУБСИДІЙ ДЛЯ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ, ОСОБЛИВОСТІ ВИБОРЧОГО ПРАВА ВПО

та низку інших питань обговорили у міськраді

Участь у засіданні Координаційної ради з питань ВПО в Ужгородській міській раді та обговоренні питань взяв і заступник міського голови Іван Завидняк.

Як поінформувала заступник начальника управління обслуговування громадян ГУ Пенсійного фонду України у Закарпатській області Надія Семенюк, внутрішньо переміщені особи, які не зареєстровані, але фактично проживають у житловому приміщенні без укладення договору оренди, можуть отримувати житлову субсидію. У такому випадку до заяви про призначення субсидії необхідно додати документи, що підтверджують проживання за фактичною

го реєстру виборців міськради Григорій Жирков. Він повідомив, що наразі виборче законодавство дозволяє брати участь у

подавати вже від січня. Координаторка СОС Дитячі Містечка Наталя Криворучко додала, що їхня організація оздоровлює дітей з усієї країни у таборі «Горбок» на Мукачівщині, за необхідності може бути використана певна кількість путівок і для дітей-пільговиків та переселенців із Ужгорода

Про результати напрацювань робочої групи з питань правозахисну та інклюзії, зокрема про спільні зусилля щодо покращення інклюзивної освіти розповіла начальниця відділу релокації бізнесу та взаємодії з гуманітарними і благодійними організаціями управління економічного розвитку міста Юліана Бокоч, відмітила, що запланували для вчителів усіх шкіл міста провести навчання із цих питань.

Представниця громадської організації «Рух 323» Магдаліна Смірнова розповіла про роботу клубу «Зірочки» для дітей з інвалідністю та особливими освітніми потребами, запропонувала провести оцінку потреб сімей ВПО, які виховують таких дітей, щоб за можливості зацікавитися на допомозі таким родинам.

виборах не за місцем реєстрації, змінивши тимчасово місце голосування виборців. Важливо після відкриття Державного реєстру виборців (наразі він закритий) перевірити себе в цьому реєстрі.

Начальник відділу виконання міських цільових програм, сім'ї та гендерної політики департаменту соціалістики міськради Дмитро Власик розповів про результати цьогорічної оздоровчої кампанії, звернув увагу присутніх, що заяву та документи для оздоровлення у 2024 році дітей пільгової категорії, а також дітей ВПО можна

виборах не за місцем реєстрації, змінивши тимчасово місце голосування виборців. Важливо після відкриття Державного реєстру виборців (наразі він закритий) перевірити себе в цьому реєстрі.

Начальник відділу виконання міських цільових програм, сім'ї та гендерної політики департаменту соціалістики міськради Дмитро Власик розповів про результати цьогорічної оздоровчої кампанії, звернув увагу присутніх, що заяву та документи для оздоровлення у 2024 році дітей пільгової категорії, а також дітей ВПО можна

В УЖГОРОДІ ПРИВІТАЛИ ПРАЦІВНИКІВ БІБЛІОТЕЧНОЇ СПРАВИ

30 вересня в Україні відзначали День бібліотек. В Ужгородській публічній бібліотеці «Казка» напередодні професійного свята фахівчинь бібліотечної справи привітали міський голова Богдан Андрій та начальниця управління у справах культури молоді та спорту Алла Чернубук.

Богдан Андрій подякував працівникам комунальних бібліотечних закладів за роботу, збереження та популяризацію духовної спадщини поколінь, за просвітницькі заходи для дітей, популяризацію української літератури та культури.

Як зазначали на зустрічі, незважаючи на розвиток соцмереж та безліч інформації в інтернеті, книга залишається привабливою для читачів, зокрема для малечі – діти з цікавістю гортають нові ілюстровані видання, пізнають світ.

За багаторічну сумлінну працю,

високий професіоналізм, вагомий внесок у розвиток бібліотечної справи подяками та грамотами Ужгородської міської ради й управління у справах культури, молоді та спорту нагородили директорку Ужгородської публічної бібліотеки Людмилу Ленарт, завідувачку бібліотек-філій Аллу Петрішак, Світлану Болотько, Марію Форкуцу, завідувачку відділом комплектування та обробки документів Валерію Кашубович, бібліотекарку Тетяну Крічфалушій, Галину Мамедову, Світлану Дячук, Любов Єременко, Наталію Ревту, Мар'яну Лабецьку, Світлану Маргіту, Лідію Карабчук.

ГРОМАДСЬКІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ «СОЮЗ ЧОРНОБИЛЬ УКРАЇНИ» УЖГОРОДА

7 жовтня виповнюється 30 років

Як зазначив Олександр Чемет, незмінний голова ГО «СЧУ» Ужгорода, це вагома дата для їхньої організації, адже багато подібних громадських об'єднань припинили як свою діяльність, так і практично своє існування. Чорнобильці Ужгорода можуть продовжувати свою роботу, із бюджету міста також мають фінансування – за Програмою підтримки діяльності громадських об'єднань ветеранів міста соціального спрямування на 2023 – 2025 роки.

До відзначення ювілею, а також до Дня Незалежності України члени організації здійснили історико-патріотичний похід на Говерлу із встановленням чорнобильського стягу як символу незламності духу борців за незалежність України та вшанування пам'яті чорнобильців-ліквідаторів. Також у межах заходу провели виїзний «круглий стіл» «Особливості діяльності громадських організацій в період війни росії проти України».

Від початку повномасштабного вторгнення чорнобильці Ужгорода об'єдналися, щоб зробити свій посильний внесок у перемогу над ворогом: у березні 2022 року всі члени правління організації вступили в ужгородську міську організацію Товариства Червоного Хреста України і стали волонтерами, також передали всю наявну гуманітарну допомогу – теплий одяг, взуття та інші речі – внутрішньо переміщеним особам, прихистили у себе вдома кілька родин, яким потім допомогли із поселенням у гуртожитки тощо. Чорнобильці своїми силами зібрали посилки для військових з теплим одягом, шарпетками, плащами-накидками та продуктами швидкого харчування, відправили їх на фронт.

І нині «Союз Чорнобиль України» в Ужгороді продовжує надавати консультативну допомогу та психологічну підтримку переселенцям. 24 серпня 2023 року організація підписала меморандум про подальшу співпрацю з міською організацією Товариства Червоного Хреста.

ТРЕТІЙ ВІДКРИТИЙ ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ТУРНІР ІЗ ВОЛЕЙБОЛУ ПАМ'ЯТІ ВОЛОДИМИРА СОЗАНСЬКОГО ПРОВЕЛИ В ОБЛАСНОМУ ЦЕНТРІ

У Центрі олімпійської підготовки (спорткомплекс «Юність») і ліцеї № 12 минулими вихідними змагалися 11 команд юнаків.

Отож, призові місця посіли: – у категорії «Юнаки 2007 р.н. та молодші»: I місце – ЗОДЮСШ-1 (Ужгород), II – ДЮСШ (Львів), на третьому – ДЮСШ (Городок, Львівська область). – у категорії «2009 р. н. та молодші»: I місце у ДЮСШ «Рись» (Стрий, Львівська область), II місце – ЗОДЮСШ-3 (Оноківці, Ужгородський район), III місце – ДЮСШ (Львів).

Організатор визначив і кращих волейболістів: у категорії «2007 р.н. та молодші» – Кирило Муляр (ЗОДЮСШ-1, Ужгород), Богдан Кінаш (ДЮСШ, Львів), Михайло Шемелинець (ДЮСШ, Городок). Серед юнаків категорії «2009 р.н. та молодші» нагороду здобули Роман Борш (ДЮСШ «Рись», Стрий), Михайло Стефанишин (ЗОДЮСШ-3, Оноківці), Станіслав Чура – (ДЮСШ, Львів).

Турнір відбувся за сприяння управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міськради.

УЖГОРОДСЬКІЙ ДЮСШ №1 – 50 РОКІВ!

ДЛЯ ТИХ, ХТО ШУКАЄ РОБОТУ!

Ужгородська міська рада тісно співпрацює з центром зайнятості, тому пропонуємо вашій увазі актуальні вакансії підприємств, які звернулися з проханням про допомогу в укомплектуванні кваліфікованими кадрами на вільні робочі місця:

- шліфувальник – заробітна плата 14000 гривень – проводить роботу на шліфувальному верстаті;
- прибиральник території – заробітна плата 6700 гривень – займається прибиранням, підмітанням території підприємства, чистити їх від снігу і льоду, посипати піском при потребі, прочищенням канавки і лотків для стоку води тощо;
- бармен – заробітна плата – 6700 гривень – зустрічати гостей, знайомити їх з асортиментом і рецептурою напоїв, отримувати замовлення, готувати напої та закуски, сервірувати їх;
- механік – заробітна плата 25000 гривень – вміння виконувати роботу з ремонту та обслуговування швейного обладнання, ремонт механічної та електротехнічної частини обладнання, заміна дрібних ходових деталей.;
- чистильник виробів з тканини – заробітна плата 12000 гривень – займається чистою готових виробів швейного виробництва від залишків промисловості;
- експедитор – заробітна плата 13000 гривень – їздити з водієм по місту та області, здійснювати супроводження товарів (вантажів) під час перевезень, забезпечувати їх збереження, доставка товарів у торгові точки у встановленому порядку, приймати вантажі із складу згідно з супровідними документами, в обов'язки входить знання первинного обліку (робота з накладними) та навантажувально-розвантажувальні роботи;
- практичний психолог – заробітна плата від 8000 гривень – організовує та проводить навчання, підвищення кваліфікації працівників системи Центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді та закладів соціального обслуговування, проводить психологічну діагностику, надає психологічні послуги;
- оператор товарний – заробітна плата 20000 гривень – проводити прийом нафтопродуктів, відпускати їх нафтопродуктів, вимірюван ня кількості, густини та температури нафтопродуктів у резервуарах та цистернах, відбирати проби нафтопродуктів, зважувати автоцистерни, тари;
- листоноша – заробітна плата 6700 гривень – займається прийманням, обробленням та врученням поштових відправлень, виплатою пенсій та грошових допомог, прийманням платежів;
- економіст – заробітна плата від 10629 гривень – здійснює роботу по економічному плануванню на підприємстві, спрямовану на організацію раціональної господарської діяльності, виявлення та використання резервів виробництва з метою досягнення найбільшої економічної ефективності;
- адміністратор – заробітна плата 15000 гривень – працювати адміністратором рецепції готелю, оздоровчого центру, обслуговування гостей, забезпечення високого рівня сервісу, надання інформації про послуги підприємства;
- бухгалтер – заробітна плата 21000 гривень – знання податкового та бухгалтерського обліку, робота з контролюючими органами, робота з програмами: 1С; М.Е.Док; Excel; Клієнт-Банк.

За детальнішою інформацією звертатися до Ужгородської філії Закарпатського обласного центру зайнятості: м.Ужгород, вул. А. Новака, 45. Контактні телефони: +380508005590, +380442449486.

ОГОЛОШЕННЯ

• **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ** втрачене Посвідчення батьків багатодітної сім'ї № 010165, видане 02 жовтня 2012 р. Великоберезнянською районною державною адміністрацією на ім'я: Малик Наталія Михайлівна (мати), Малик Ярослав Іванович (батько).

Із сумом повідомляємо, що за даними КП Ужгородський комбінат комунальних підприємств від 27 вересня по 3 жовтня пішли з життя 12 УЖГОРОДЦІВ:

- Волкова Терезія Василівна 1948 р.н.
- Пеньков Юрій Миколайович 1947 р.н.
- Рубашкин Володимир Вікторович 1948 р.н.
- Майор Ірина Петрівна 1951 р.н.
- Кудашев Володимир Геннадійович 1954 р.н.
- Дяківський Роман Дмитрович 1945 р.н.
- Маскаль Василь Іліч 1947 р.н.
- Фешко Володимир Янович 1966 р.н.
- Колесник Дмитро Васильович 1951 р.н.
- Адам Іван Андрійович 1965 р.н.
- Вербич Юрій Михайлович 1932 р.н.
- Пузяк Юрій Васильович 1958 р.н.

ХАЙ ЗЕМЛЯ ЇМ БУДЕ ПУХОМ...

700 юних ужгородців займаються нині у школі боксом, дзюдо, бойовим самбо, легкою атлетикою, плаванням, фехтуванням, футболом, хокеєм, показують високі результати на обласних, всеукраїнських та міжнародних змаганнях.

Урочистості, нагородження та показові виступи вихованців відбулися минулої суботи на стадіоні «Автомобіліст» – спортивній базі закладу, де створені всі умови для якісного заняття спортом. Керівництво школи, тренерів, працівників, вихованців та батьків привітали міський голова Богдан Андрійович, його заступник Євген Плавайко, начальниця управління у справах культури, молоді та спорту міськради Алла Чернобук, голова Закарпатського відділення НОК України Іван Рилик, депутат Ужгородської міської ради голова Асоціації футболу Ужгорода Василь Гомонай, директор ДЮСШ №1 Анатолій Фриган, вручили грамоти, подяки та подарунки.

ТРОХИ ІСТОРІЇ ДЮСШ №1

У 1973 році для позашкільної спортивної підготовки дітей та молоді при Ужгородському відділі освіти створили дитячо-юнацьку спортивну школу №1, у якій відкрили 4 відділення – легкої атлетики, спортивної гімнастики, велоспорту, кульової стрільби. Першим директором був Анатолій Безуглий.

Із часом школа зміцнювалася, збільшувалася й кількість видів спорту, які в ній культивувалися.

У 1977 році Ужгородська міська рада ухвалила рішення про передачу ДЮСШ №1 у підпорядкування відділу з питань фізичної культури і спорту міськвиконкомом.

Окрема історія ДЮСШ №1 – це участь у Міжнародних дитячих іграх. Від 1989 по 2020 роки вихованці взяли участь у 30 літніх та 6 зимових іграх на 4 континентах світу, де вибороли 41 медаль: 11 золотих, 9 срібних, 21 бронзових.

Сьогодні у школі працюють 23 тренери-викладачі, з яких двоє – заслужені тренери України, два тренери вищої категорії, три – першої та 10 тренерів другої категорії.

Серед випускників Ужгородської ДЮСШ №1:

– Анатолій Герей – Почесний громадянин Ужгорода, заслужений майстер спорту України з фехтування, чемпіон світу з фехтування в команді, срібний призер чемпіонатів світу, триразовий бронзовий призер чемпіонатів Європи в команді, срібний призер чемпіонату світу серед

юніорів, учасник двох Олімпійських ігор, багаторазовий чемпіон України в особистому заліку та в команді;

– Дар'я Варфоломеева – майстер спорту України з фехтування, срібна призерка чемпіонату Європи з фехтування на шпагах у команді

стер спорту України міжнародного класу зі сноуборду, учасниця трьох зимових Олімпійських ігор, срібна призерка чемпіонату світу, срібна призерка зимової Універсиади, переможниця етапів Кубка Європи, багаторазова чемпіонка України;

– Роман Романенко – майстер спорту України з легкої атлетики, бронзовий призер Кубка Європи з бігу на 10 000 м, багаторазовий чемпіон та призер чемпіонатів України з напівмарафону, марафону, бігу на 5000 м, 10 000 м та кросу, член національної збірної команди України, рекордсмен Закарпатської області у напівмарафоні, марафоні з бігу на 5000 м, 10 000 м, бігу по шосе на 20 км;

U-23, чемпіонка та призерка України в різних вікових групах;

– Ернест Яцик – майстер спорту України з фехтування, бронзовий призер чемпіонату світу з фехтування на шпагах, багаторазовий чемпіон України.

ВІДКРИТИЙ УРОК З ФЛАГ-ФУТБОЛУ

провели для ужгородських школярів

Учні 7 – 8 класів загальноосвітніх шкіл Ужгорода разом зі своїми наставниками з фізичного виховання 28 вересня на стадіоні «Авангард» мали відкритий урок з флага-футболу. З основами нового для школярів виду спорту ознайомив присутніх головний тренер СК «Ужгородські Лісоруби», тренер національної збірної України з американського футболу Максим Василик.

Він розповів, що флага-футбол – це різновид американського футболу, але, на відміну від нього, є безконтактним командним видом спорту. Основна відмінність – заборонені жорсткі контакти, спортсмени грають без захисної екіпіровки. Замість шоломів та каркасів на поясі гравця прикріплені два прапорці. Якщо в американському футболі, щоб зупинити гравця з м'ячем використовується захват, то у флага-футболі достатньо зірвати з нього прапорець.

Хлопці та дівчата після ознайомлення із правилами із задоволенням спробували сили у новій для них грі.

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: ІСТОРІЯ МИХАЙЛА РОЩАХІВСЬКОГО ТА БУДИНКУ ЙОГО РОДИНИ

Вулиця Бокшая є, мабуть, однією з найменших в Ужгороді, адже розташовані там всього кілька будинків – в тому числі й вілла самого художника Йосипа Бокшая. Одразу за нею можна побачити ще одну будівлю, з якою пов'язані цікаві історії одразу двох родин. Двоповерхова зі стрімким дахом вілла стоїть за гарними ворітьми, виготовленими в кінці 1920-х на заводі Лойоша Козара. Цілісність конструкції брами від карет та автомобілів от уже 95 років оберігає сумний металевий грифон – обмежник (або відбійник), що залишився лише з одного боку воріт. Обмежники в районах міжвоєнної віллової забудови є в Ужгороді рідкістю, адже в ті часи вже не так часто користувалися каретами, які колесами пошкоджували в'їзні брами. Вочевидь, той, хто будував цей будинок, каретою користувався. А хто це був – розкажемо далі.

початку виступав і Михайло Роццахівський – молодий учитель родом із села Концеба (нині – на Одещині). Михайло був випускником Кам'янець-Подільської духовної семінарії, але священником не став, обрав учительський фах, кілька років працював у різних церковних школах.

У липні 1917 року Михайло став помічником діловода музичної секції Міністерства освіти УНР, а двома роками пізніше увійшов до складу Української республіканської капели, котра збиралася на тривалі гастролі з метою про-

Шандор Шоган, сержант 11-го мункачського піхотного полку, тимчасово й частково розквартированого в Унгварі, добре знав місцевість, на якій пізніше постав його будинок, адже там за часів його служби у війську розташовувалися старі казарми ім. Франца Йосифа. Сержант був родом із Великого Березного, де його батько працював поліцейським. У місцевій пресі початку XX століття значиться, що він мав за дружину Марію Товт, з якою з 1909-го до 1917-го привів у світ двох доньок і двох синів. Після того сліди Марії зникають (можливо, через її смерть), а в 1920-х у Шандора Шогана з'являється нова дружина Франциска Скічек.

Разом вони купують у 1925 році ділянку землі на тодішній новосформованій вулиці Кралицькій, де дуже швидкими темпами – з травня до грудня 1928 року – був зведений родинний будинок загальною площею 174,8 кв.м. Він був від початку розрахований на проживання двох родин, адже в будинку були 4 кімнати, 2 кухні та 2 комори.

Шандор Шоган був дуже угорськи налаштованим чоловіком. Чим саме він відзначився під час подій чехословацько-угорського перехідного періоду в кінці 1938 року, невідомо, однак його називали одним із найактивніших учасників тих подій, а угорський уряд навіть вручив йому за це Угорський срібний хрест. В роки Другої світової війни Шандор Шоган працював у поліції, отримав ранг детектива. У пресі тих часів про нього майже не згадували, окрім того, що 26 березня 1941 року він був у числі шести мешканців Ужгорода, котрих проголосили витязями (після того він почав іменуватися Шароші Шоган Шандором).

Ми, мабуть, ніколи так і не дізнаємося, чому у 1944 році, одразу після проходження фронту Другої світової війни через Ужгород, радянські військовослужбовці заарештували Шандора Шогана, а Військовий Трибунал 4 Українського фронту засудив його до вищої міри покарання – розстрілу з конфіскацією усього майна. 24 січня 1945 року чоловіка розстріляли, але родину його про це не повідомили.

Франциска (в документах радянського періоду її називали Францешкою) Шоган дізналася, що майно її чоловіка конфісковують. Аби не опинитися з дітьми на вулиці, мусила довести, що володіє будинком наполовину з чоловіком. Половину будинку їй таки залишили, а іншу згодом забрали у комунальну власність і поселили туди людей. Цікаво, що родина ще тривалий час не знала, що сталося з Шандором. Лише в кінці 1950-х його син Петро Шоган звернувся до суду з проханням визнати батька мертвим. За процедурою Шандора (котрий, нагадаємо, був розстріляний ще у 1945 році) повідомленням у газеті «Радянське Закарпаття» викликали до народного суду. Коли він (само

Учасники Української республіканської капели. Обведено Михайла Роццахівського та його першу дружину Катерину Якуненку

Біля воріт будинку досі видно рідкісний обмежник у формі голови грифона

собою) не з'явився, ухвалою Народного суду Шандора Шогана визнали спершу зниклим безвісти, а в 1960-му оголосили померлим. І лише після того прокуратура повідомила суду, що Шандор Шоган був розстріляний.

Франциска правди про загибель свого чоловіка за життя так і не дізналася. Коли у 1958-му вона померла, її частину будинку успадкувала донька Ірина Горошак, котра проживала зі своєю сім'єю в словацькому Гуменному. Ірині вдалося у 1965 році добитися визнання невинуватості свого батька, котрого офіційно реабілітували. Після того вона звернулася до суду з проханням повернути їй

батькову частину будинку. Суд же постановив, що оскільки Олександр Шароші-Шоган реабілітований, усе конфісковане в нього майно підлягає поверненню спадкоємцям. Так будинок на тодішній вулиці Айвазовського повернувся до своїх законних власників.

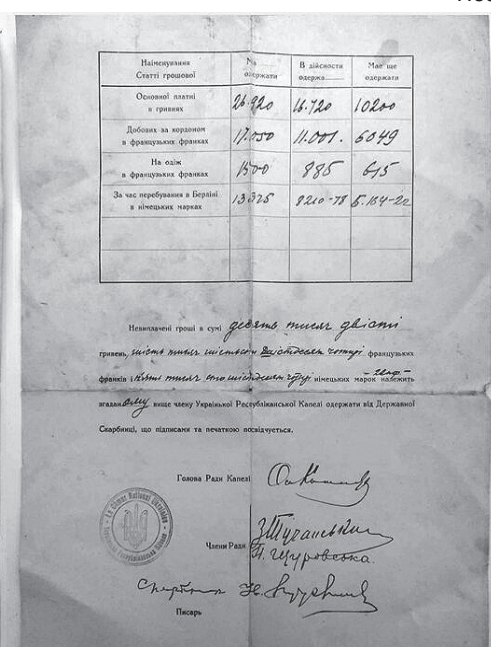
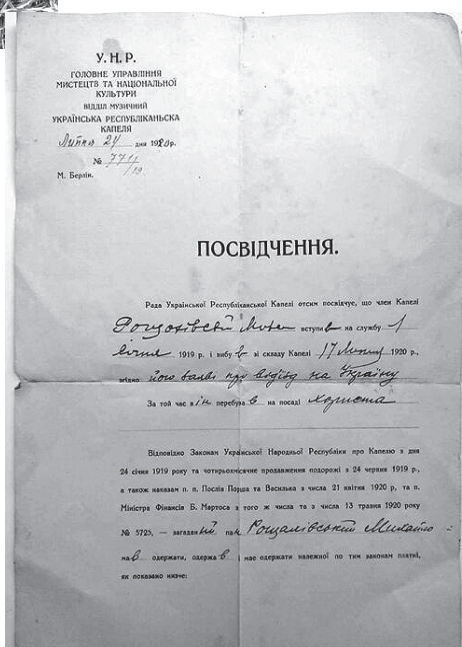
Звісно, Ірина Горошак до будинку своїх батьків повертатися не хотіла. Одразу після рішення суду вона продала 2/3 будинку Арсенові Роццахівському – синові відомого музичного діяча Михайла Роццахівського. Пізніше родина викупила й решту будинку, повернувши до Ужгорода ім'я Роццахівсько-

го. Бо хоч Михайла Роццахівського нині частіше пов'язують із історією Виноградова, де він працював директором дитячої музичної школи, Ужгород теж відіграв у його житті важливу роль.

Якщо вам не знайоме ім'я Михайла Роццахівського, то, можливо, більше скаже ім'я Олександра Кошиця. Останній був очільником і директором відомої Української республіканської капели, котра у 1919-1924 роках із величезним успіхом виступала у багатьох країнах світу, виконуючи українські пісні, в тому числі й знаменитого «Щедрика». У складі капели від

вадження культурної дипломатії. Ужгород тоді став першим закордонним містом, куди потрапила капела. Колектив пробув тут лише три дні, 26-28 квітня 1919 року, чекав подальшої можливості вирушити в дорогу до Праги. За цей час трапився неприємний інцидент: членів капели вилучували у місті й відправляли під конвоем до поліції, бо вони здалися (за спогадами Олександра Кошиця) підозрілими помічниками жупана Досталу, котрий був «москвофілом-україножером».

Незважаючи на цей випадок, Ужгород, певно, справив на членів капели приємне враження, бо саме сюди частина хору вирішила переїхати після того, як колектив у 1920-му розпався на кілька частин. Детальніше про те, де і як протягом цього часу капела виступала і який успіх супроводжував її в Європі, ви можете прочитати у відкритих джерелах. Однак не всюди згадують, що капела мала значні фінансові проблеми і боргувала учасникам, через що третина членів вирішила її покинути. Незадовго до цієї події, гастролюючи на теренах Німеччини, Михайло Роццахівський одружився зі своєю колежанкою, учасницею капели Катериною Якуненку.

Унікальний документ із підписом Олександра Кошиця і печаткою капели про виплату та заборгованість грошей Михайлу Роццахівському

Закінчення на наступній стор.

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: ІСТОРІЯ МИХАЙЛА РОЩАХІВСЬКОГО ТА БУДИНКУ ЙОГО РОДИНИ

Початок на попередній стор.

Якби вони не покинули у 1920 році капелу, на них, без сумніву, чекало би зовсім інше життя – можливо, десь у США. Та подружжя вирішило поїхати до Ужгорода.

Де саме в місті проживали Рошхавські, на жаль, невідомо. Катерина влаштувалася на роботу машиністкою до «Підкарпатського банку», Михайло став хормейстером Руського театру товариства «Просвіта». Аби закінчити оформлення музичної освіти, Михайло восени 1921 року вступив на відділ композиції Празької консерваторії. Катерина з ним не поїхала, бо, вочевидь, вже наближався час, коли вона мала привести на світ дитину. Та стати матір'ю 22-річній Катерині не судилося: вона померла або під час, або одразу після пологів разом із немовлям. Поховали її на Кальварії, на верхівці гори навпроти тодішньої римо-католицької церкви. На кам'яному хресті, що зберігся досі, значиться: «Тут спочиває з сином Андрійком Катерина Якуненко-Рошхавська з Київщини, урядниця Підкарпатського банку і член Української капели Кошиця».

Друга дружина Михайла Рошхавського Єлизавета Пензель

фото, записи, документи. Адже нині в архівах нащадків зберігається лише те, що ілюструє життя Михайла Рошхавського вже в радянський період.

Музикознавці вважають вклад Михайла Рошхавського в музичну культуру нашої країни дуже вагомим. Свого часу він став одним із перших професійних композиторів Підкарпатської Русі, котрий надзвичайно вдало обробляв народні пісні. Для цього Михайло Рошхавський об'їздив усі закутки краю, збирав фольклор, а його збірник «Забава» тривалий час був єдиним виданням із дитячим музичним фольклорним матеріалом. Михайло Рошхавський помер у 1952 році у Виноградіві, на його могилі викарбовані слова: «Завжди любив все те, що гарне і величне, тому і музика була серцем його». Нині у Виноградіві є вулиця, названа ім'ям Михайла Рошхавського, зате в Ужгороді – місті, що підкорило молоде серце композитора, – досі проживають його нащадки.

„Змагайтесь,!“ Zma hajtesja,!
Уривок з поезії „Послѣдняя моя пѣснь“
А.Духновича.

Між. М. Рошхавського

Allegro moderato

Покладений на музику композитором Михайлом Рошхавським вірш О. Духновича

Тетяна ЛІТЕРАТІ
"Про Захід"

Ірина Мякоткіна нині є однією з найуспішніших хендмейд-майстринь і блогерок України. Вона має майже 25-річний досвід виготовлення іграшок ручної роботи, результатом якого є успішна торговельна марка «Irun Toys» із захищеними авторськими правами. Нескладно здогадатися, що везла зі собою Ірина, коли тікала навесні 2022 року з Харкова до Ужгорода. Звісно, це були пошиті нею іграшки, а точніше 10 кубічних метрів м'якених і гарненьких зайців, залишити які для Ірини було все одно, що покинути в палаючому місті власну дитину. Про це, але в основному про інше ми розпитали майстриню, яка нині проживає і успішно працює в Ужгороді.

– Ірино, чи думали ви колись, що будете жити в Ужгороді?

– Це загалом дивна історія. У мене в Ужгороді живе син, він переїхав ще задовго до повномасштабної війни, працює в ІТ-сфері. Коли трапився Covid, син запросив мене приїхати в гості. Я приїхала, походила, прийшла до нього в офіс і подумала: «От би мені такий офіс!». І от, будь ласка, тепер я в цьому ж офісі працюю. Як-то кажуть, мрійте й посилайте у Всесвіт правильні сигнали та думки.

– А яка ваша основна професія?

– Вчитель музики. Мені насправді дуже подобалася ця професія, але на початку 1990-х прожити на зарплату вчителя було неможливо. Що тоді всі робили: на базар, на Польщу, на Туреччину їздили. Я теж з'їздила в Польщу, заробила перші сто доларів, потім з ними поїхала до Туреччини за одягом, який у Харкові продавала. Десь у 1997 році я вперше задумалася над тим, щоб займатися хендмейдом. Прийшло це через малювання. У центрі Харкова стояли художники, котрі продавали свої картини. А я, проходячи повз, завжди думала, що треба втілити свою мрію і почати малювати. Малювала я, аж поки не поїхала в гості в Німеччину і не побачила там листівки ручної роботи. Ідея робити щось подібне так мене захопила, що я приїхала додому і одразу спробувала повторити. Згодом зі мною вже працювали 10 подружок, разом ми виготовляли величезну кількість листівок.

– Не боялися починати працювати на себе?

– Ні, не боялася, я не з таких людей. Працювати на себе класно: то немає грошей, то їх зовсім немає (Сміється – ред). Я взагалі не розумію людей, котрі мені кажуть, що вони би дуже хотіли займатися хендмейдом, але бояться, що в них не вийде. Треба спробувати, а не нити. Починати можна з простих матеріалів, але треба вчитися, постійно вдосконалюватися і слідувати за трендами, за тим, що зараз цікавить покупців. Саме це змусило мене свого часу залишити виготовлення листівок ручної роботи – вони просто вийшли з моди, їх перестали купувати. У такому випадку треба шукати, на що переорієнтуватися.

– Ви переорієнтувалися на зайців?

– Так. Десь у 2005 році я прийшла вперше на ярмарок хендмейду «Арт-шоп» у Харкові і побачила там зайців у стилі Тільда (це такі м'які текстильні іграшки, як правило, з довгими ніжками і пухким тілом). Зайці мені не сподобалися, я подумала, що могла би зробити краще. Тоді прийшла додому і витягла старий бабусин «Зінгер», до якого мені за життя бабусі було категорично заборонено навіть підходити. Шити я не вміла, але твердо налаштувалася навчитися. Коли виявилось, що бабусин раритет зламаний, пішла у магазин і придбала першу-ліпшу недорогу швейну машинку. І почала шити. До речі, син незабаром почав мені допомагати. На наступну ярмарку я вже привезла цілий стенд із зайцями-Тільдами. Пішло класно.

– Деякі майстрині кажуть, що вони люблять працювати руками, але не люблять продавати свої роботи на ярмарках...

ІРУН ТА ІЇ ЗАЙЦІ: як харківська майстриня в Ужгороді працює і допомагає армії

– А я любила ходити на ярмарки. Бо коли ти не виходиш до людей – не розумієш, що вони хочуть. Я ставала стенд з іграшками і часто ставала збоку, як покупець. Тоді можна багато цікавого почути: що так, що не так,

хідне, довелося зізнатися, що везу купу іграшок. «Де ми все це дінемо в нашій «однушці»?», – питав він. Так і сталося, що довелося розміститися в офісі сина.

– Чи продаються у цей складний час в Україні ваші зайці? Чи зараз ви більше за кордон працюєте?

– Міжнародні платформи дуже допомагали майстриням із України на початку війни – активно підтримували наш хендмейд, купували наші вироби, звільнили на певний час від оплати за користування платформами. Тепер за кордон краще продаються електронні майстер-класи (коли люди хочуть навчитися щось робити самотужки і купують для цього покрокові або відеопідказки). В Україні краще продаються готові вироби. Але вже не Тільди – ця мода минула. Зараз просять щось маленьке. На моєму сайті можна побачити, над чим я зараз працюю: це адвент-календарі у вигляді саморобок (саморобні іграшки «вистріляли» в період

карантину, коли багатьом захотілося щось робити руками), дитячі рюкзачки, плюшеві зайчики і ведмедики, новорічні іграшки і декор, текстильні ляльки, моторошні іграшки тощо.

– А розкажете трохи детальніше про моторошні іграшки?

– «Мімішних» зайчиків роблять усі, а от страшних майже ніхто не робить. Натомість зараз у світі дуже модним стає напрям «кріпі» – щось страшне, моторошне. Є такий запит і на іграшки, тож і я почала такі робити, після чого з подивом зрозуміла, що страшно іноді навіть складніше зробити, ніж гарне. Ці іграшки треба дуже добре продумати. Зазвичай їх купують колекціонери, котрі збирають речі в стилі «кріпі».

– Тобто у вас є іграшки і для дорослих, і для дітей?

– Так, і це я чітко виокремила не так давно. Був період, коли я не могла зрозуміти, чому на сайті, який я так довго і ретельно розробляла, нема продажів? Звернулася до маркетолога, а вона мені каже: «А чому ці іграшки в тебе позиціонуються як дитячі?». Я зрозуміла, що часто іграшки обирають дорослі – мами ж теж не догралися в ляльки. Тобто в мене просто була неправильно визначена цільова аудиторія, неправильний маркетинговий підхід. Тепер в мене іграшки є не лише для дітей, а й для дорослих.

– Чи є Ужгород у подальших ваших життєвих планах?

– Важко сказати, війна поки не дає нам змоги планувати наше життя. Наразі я готуюся до Перемоги, шию переможні іграшки. Волонтерка Галина Ярцева долучила мене до проекту з виготовлення патріотичних новорічних прикрас із фетру. Вони будуть продаватися в Німеччині, а за накопичені кошти тамтешні волонтери закуплять для наших бійців турнікети та інші речі такмеду. Я взагалі вважаю, що важливою нині є будь-яка праця, будь-які вчиння можуть бути корисними, якщо їх спрямувати на добро, на допомогу ЗСУ. І хочеться сказати: допомагайте ЗСУ, бо це насамперед потрібно нам, бо якщо ми цього не робитимемо, завтра може й не настати.

що би хотілося. Так мені вдавалося завжди робити те, що людям хотілося купити. Бували ярмарки, коли у мене покупці біля стенду ледь не бігли за іграшки!

– В Ужгороді на ярмарках вас теж можна побачити?

– Ні, я лише даю свої іграшки для Руху підтримки закарпатських військових – це моя така волонтерська допомога. На ярмарки я перестала виходити вже у Харкові, якось перайшла більше в інтернет, на міжнародні платформи. Тепер також продаю майстер-класи в онлайн-режимі. Тобто все моє життя зараз зосереджене у моєму ноутбукі. Саме тому я його завжди ношу зі собою, куди би не йшла. З 24 лютого у мене взагалі, як і в решти харківців, мабуть, виробилася звичка бути готовою до всього. Спали одягнені, у взутті, ноутбук – в рюкзачку, поруч – кіт. Щоб оце схопити і тікати.

– І все ж без іграшок ви з Харкова не поїхали.

– Так, бо вдома були напрацювання за тривалий період і я розуміла, що якщо усе це покину і воно пропаде – я вже заново не почну. Залишити ці іграшки – це як власну дитину покинути. Тому я в Харкові так довго й сиділа. А оце одного разу подруга підказала, що вранці волонтери їдуть на Закарпаття. «Зможеш за ніч зібратися?», – питає. Тоді я згрібала все, що бачила. Запакувала 10 кубометрів іграшок, швейну машинку, улюблений велосипед і для чогось скакала «Лего» свого вже дорослого сина. Коли він спитав мене, чи взяла я все необ-

Тетяна ЛІТЕРАТІ
"Про Захід"

ГОРОСКОП

ОВЕН

Подолайте сумніви і невпевненість у власних силах, якщо йдеться про вашу головну мету. Проявіть практичність у справах і розважливості у повсякденному житті. Постарайтеся менше критикувати близьких людей і колег на роботі.

ТЕЛЕЦЬ

Цього тижня намагайтеся віддати перевагу духовному над матеріальним. Відмовтеся, наскільки можливо, від спілкування з негативно налаштованими людьми.

БЛИЗНЯТА

Тиждень сприятливий для планування: мети, поставленої тепер, буде досить легко досягти. Обов'язково тримайте себе в руках, щоб уникнути сварок і зіпсованих нервів.

РАК

Досить спокійний час, який не потребуватиме серйозних рішень та енергійних вчинків. У вихідні влаштуйте собі гарний відпочинок, аби розслабитися, відчувати насолоду від життя.

ЛЕВ

Емоції поєднуються з раціональним мисленням, що дозволить прийти до правильного рішення. Не тратьте часу на дрібниці, коли перед вами серйозне і трудомістке завдання.

ДІВА

Період, коли важливо тримати себе в руках і не піддаватися на можливі провокації з боку оточення. Найкраще відновлення сил цього тижня – активний відпочинок у вихідні.

ТЕРЕЗИ

Не вирішуйте нічого важливого під впливом емоцій: вони затумують не тільки розум, а й інтуїцію – тому з великою імовірністю можуть виявитися помилковими.

СКОРПІОН

Складаючи плани на найближче майбутнє, на початок намітьте найважливіші й трудомісткі справи, а ті, що не вимагають багато часу та уваги, залиште на потім.

СТРІЛЕць

Тиждень буде особливо сприятливий для людей творчих професій. Успіх чекає на тих, хто вчиться чи навчає інших, передає свої знання і досвід. Додатковий дохід принесе інтелектуальна праця.

КОЗОРІГ

Ви на гребені успіху. Оточення оцінить ваше творче мислення, працелюбність, терпіння, тактовність і цілеспрямованість. Не ігноруйте поради друзів та колег, як вибрати оптимальне рішення при розв'язанні проблеми.

ВОДОЛІЙ

Нові ідеї, які з'являться наступного тижня, можуть здатися нереальними, але, доклавши праці й розуму, їх вдасться втілити в життя. Вам допоможуть стриманість, строгість оцінок та обачність.

РИБИ

Щедрість і альтруїзм, боротьба за правду і благодійність піднімуть вас над буденністю, додадуть поваги оточення. В робочих справах важливо не гнатися водночас за двома зайцями.

АНЕКДОТИ

Якщо ти не маєш рації і мовчиш – ти мудрий, якщо ти маєш рацію і мовчиш – ти одружений.

• • •

Мені байдуже, що ви думаєте про мене. Мене вже тішить, що ви навчилися думати.

• • •

Якось першого квітня мама жарто-

ма наставила мені в щоденник двійок. Поганих оцінок було так багато, що тато, який побачив щоденника, сильно відшмагав мене ременем. Так, що я тиждень не міг сидіти...

Потім уже мама зізналася татові у цьому розіграві. Зараз вся родина часто, згадуючи це, сміється з того, як мама розіграла тата.

• • •

Порада тим, хто шукає чоловіка: постарайтеся згадати, де ви його бачили востаннє?

• • •

Якби собаки заговорили, люди втратили б останніх друзів...

• • •

У сім'ї циркових артистів Петренків дружина пиляє чоловіка і на сцені, і вдома.

• • •

Жінка розповідає подрузі:

– Подала я до суду на чоловіка, аби аліменти платив.

– І як?

– Відмовили. Спочатку, кажуть, розлучитися треба.

• • •

Безсоння. Лежу, рахую овець. І тут остання мені каже: "Доброго ранку!"

• • •

Генетики поки що не можуть пояснити, чому у народних депутатів народжуються діти-мільйонери.

• • •

Ізя заходить у господарський магазин, довго прицінюється, потім каже:

– Мені, будь ласка, 125 цвяхів.

Продавець відраховує цвяхи, вручає Ізі, той розплачується і йде додому. Вранці наступного дня Ізя знову в магазині:

– А можна повернути? Не підійшли...

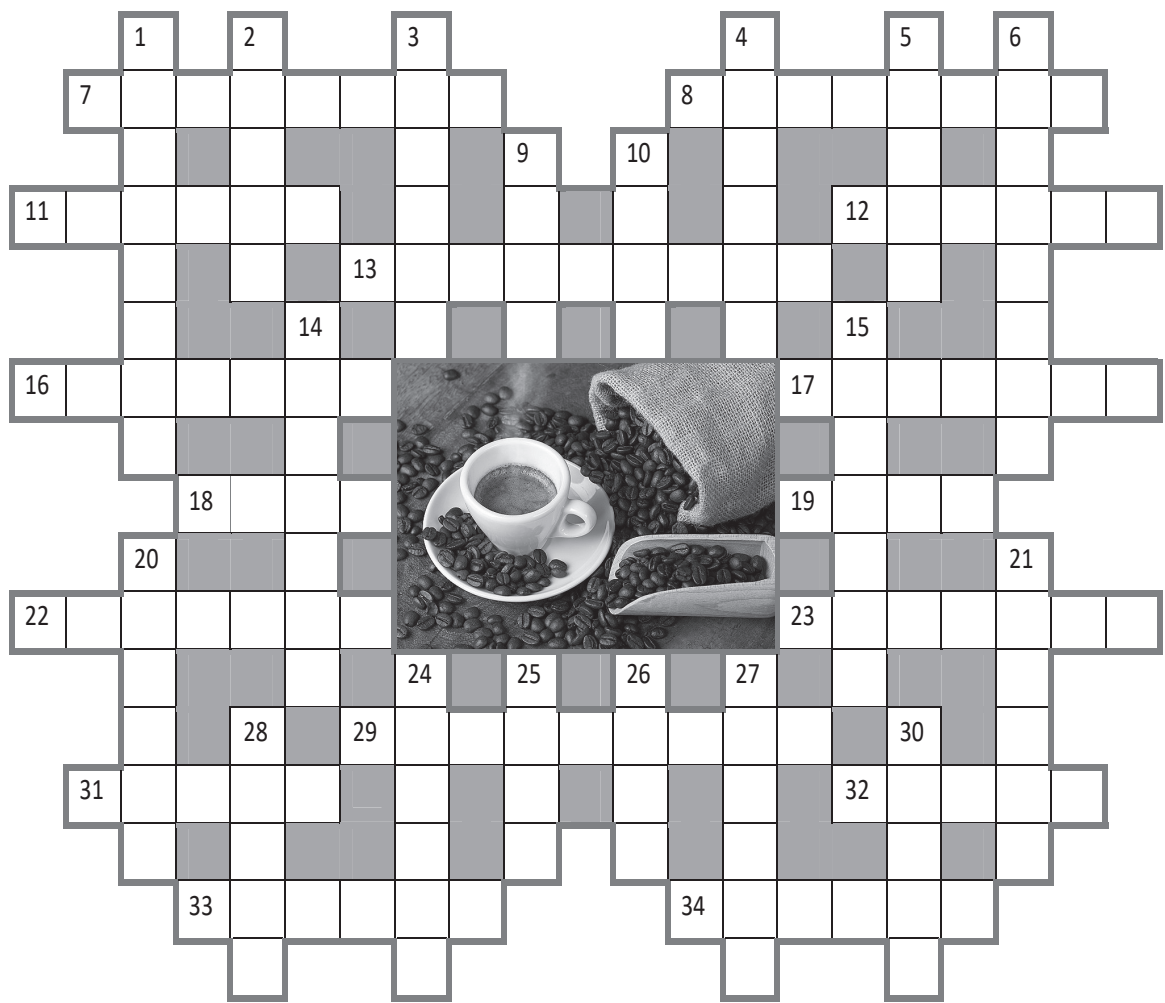
Продавець мовчки зсипає вміст пакетика на прилавок і починає рахувати.

Ізя дивиться на це, виймає з кишені два цвяхи, жбурляє на купку на столі:

– Натє, вдайтесь...

КРОСВОРД "ДЕЩО ПРО КАВУ"

До Міжнародного дня кави, який відзначається щорічно 1 жовтня

По горизонталі:

7. «Я кличу тебе на каву, На каву до міста Лева, Стричатимемо осінь ласкаву, Що прийде немов ...» (М. Когут). 8. «Я суджу про ... за хлібом та за кавою» (Б. Ланкастер). 11. Столовий посуд для сервірування готової кави. 12. «Як тільки кави випивається, чашка завжди перекидається на ..., щоб витекла гуща, яка показує події, що сталися з тобою в минулому» (із ворожіння). 13. «Ковток останній запашний, Й стоїть пуста вже Настане завтра день новий, Я знову вип'ю каву зранку!» (Н. Глиняна). 16. Африканська країна, де за легендою, кави була вперше виявлена в дикій природі. 17. «В житті, як у філіжанці кави, в ній є солодкість цукру і ... гущі. Як не фільтруй, без неї кави це не кави» (Е. Сафарлі). 18. Тварина, з екскрементів якої роблять найдорожчу в світі каву в Таїланді. 19. «Що потрібно для доброго ранку? ... смачна до сніданку, Муркотіння ласкаве кішки, Ну і сонечка хоч би трішки». 22. «Хрещатик. Старий, мов казка, Київ. Стара ... поблизу метро, Старий П'єро п'є каву з Арлекіно, Таким же сивим, як старий П'єро» (Ю. Рибчинський). 23. Ягода, що має лише одне суцільне зерно округлої форми, так як решта 95% кавових зерен – з двох половинок. 29. Угорське прислів'я: «Хороша кави повинна бути міцною, як рукостискання; солодка, як ... жінки і чорна, як диявол». 31. «А мені вже все одно: Сльози, сміх, дешева Я дивлюсь, дивлюсь на дно, А на дні лиш чорна кави». (С. Руденко). 32. «А ... п'яно пахне кавою, Початок дня у філіжанці на столі. До себе манить ароматною пінькою Розбудить сонний мозок в голові». 33. «Бо люблю каву, Коли немає в термосі її, смочку в драже. Хотів би може спати, та не годен я вже. То є для водіїв найліпша ...» (Тризубий Стас). 34. Ім'я гетьмана України, якого можна назвати першим українським кавоманом.

По вертикалі: 1. Північно-європейська країна, що входить в Топ-5 країн – споживачів кави на душу населення. 2. «Не варто нам занепадати, Відкладемо в ... справи, Собі потрібно нагадати, Що треба скоштувати трохи кави» (з пісні). 3. Країна на Скандинавському півострові, яка за даними Міжнародної організації з кави, посідає друге місце в світі зі споживання цього напою на душу населення. 4. Пристрій для заварювання фільтр-кави, що

являє собою скляну ємність у вигляді пісочного годинника. 5. «Для натхнення мені потрібні тільки розкритий ..., тиша і філіжанка кави» (І. Штраус). 6. Насіння трав'янистої рослини, родини імбирних, яке добавляють в каву в процесі її приготування. 9. Ім'я українського шляхтича, героя Віденської битви, власника однієї з перших віденських кав'ярень. 10. «Кава! Твій ... то солодкий, то гіркий. Кава немов саме життя – то яскрава, чудова, а часом сумна й набридли. Вона буде такою, з ким ви її п'єте». 14. Місто в центрі Італії, в якому 1632 року відкрилася перша в Європі кав'ярня. 15. «Кофеїн це не наркотик – це ще один ... С» (NN). 20. «Кава – це ..., яке можна розмішувати ложечкою» (Макс Фрай). 21. «Тож філіжанка кави, – як дарунок! Щоб всі тривоги-болі розігнати І п'єш-смакуєш чорний-чорний ..., Що зіграєш душу, Благодать!» (В. Левченко). 24. «Кава вирішує усе: Втомились – випийте кави, болить ... – випийте кави; хтось подівав вам на нерви – запустіть у нього чашку кави!» (NN). 25. Непрозора легка пузирчаста

маса, утворена на поверхні кави від сильного перемішування. 26. «Кава – напій, з якого починається ранок – чесний і добрий, ..., якого хлюпається в берегах порцеляни» (NN). 27. «Перший ... кави може здатися несмачним, але допивши чашку, завжди захочеш ще одну». 28. «Кава – це життя, це коротка мить свята. Таке ... може тривати і п'ять, і тридцять хвилин, це гарний час, який належить лише вам». 30. Напій, простіший в приготуванні ніж кави, який варять на воді або молоці.

Підготував Мар'ян Слюцький

• Газета "Ужгород" • Засновник: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" •
• Видавець: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" • Головний редактор Олексій МЕГЕЛА •

АДРЕСА: пл. Жупанатська, 3 (у дворі Художнього музею) ДЛЯ ЛИСТІВ: 88000, УЖГОРОД, пл. Жупанатська, 3.
ТЕЛ./ФАКС: 61-63-43, 050 549 7314. E-MAIL: gazeta.uzhgorod@gmail.com

Свідоцтво про реєстрацію: №721/313Р серія 3Т від 30.01.2019. Р/р UA56 305299 0000 26005023600678
у Приватбанку м. Ужгорода, МФО 305299, код ЄДРПОУ 25439910.

Номер видрукувано: "А-Прінт", м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37. www.a-print.com.ua.
Тираж 1050 екз. Замовлення № 1754.

• Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації та оголошень – рекламодавці. • Редакція може не поділяти поглядів авторів.
• Редакція залишає за собою право редагувати матеріали.
• Гонорар виплачується тільки за замовленими матеріалами.
• Передплатний індекс газети "Ужгород" для індивідуальних передплатників – 41807, для юридичних осіб – 01807.